

Hrană Spirituală La Vreme Potrivită

Crede numai, crede numai,
Toate lucrurile sunt posibile, numai . . .

Cum, acum aceasta în acest fel:

Acum eu cred, acum eu cred,
Toate lucrurile sunt posibile, acum eu cred;
Acum eu cred, acum eu cred,
Toate lucrurile sunt posibile, acum eu cred.

Să rămânem în picioare acum, cu capetele noastre aplecate.

Doamne, fie ca acesta să nu fie numai un cântec, ci să fie chiar adâncurile inimii noastre cântând, “Acum eu cred!” Ucenicii au zis odată, după ce Isus a făcut așa de multe lucrări puternice, ei au zis, “Doamne, acum noi credem.”

Isus a zis, “Credeți voi acum?”

² Ei au zis, “Noi credem că Tu cunoști toate lucrurile și nu ai nevoie ca cineva să Te învețe.” Astfel, Tată, în seara aceasta ne dăm seama că Tu nu ai nevoie de învățătura noastră, dar noi avem nevoie de a Ta. Astfel noi ne rugăm ca Tu să ne înveți cum să ne rugăm, cum să trăim, și cum să credem. Acordă-ne aceasta, Doamne, prin acest serviciu din această seară. Dacă ne lipsește ceva, dă-ne nouă, Doamne. Noi o cerem în Numele lui Isus. Amin.

³ Eu știu că mulți dintre voi stau în picioare din nou în seara aceasta. Și, în afară, am întâlnit grupuri care au spus că nu au putut intra înăuntru, și ei ascultă la radioul lor în diferite mașini. Și acum noi vom încerca să o facem așa de repede cum putem în seara aceasta, pe duminică seara, noi dăm acolo să ne rugăm pentru bolnavi, avem un rând de rugăciune așa cum putem aduce pe unul aici sus. Dar noi dedicăm acest serviciu în seara aceasta pentru rugăciune pentru bolnavi.

⁴ Și eu vreau ca voi să ajungeți zidiți acum în . . . aceste Preziceri Sfinte ale lui Dumnezeu, în Credință, Credința din ceasul acesta. Credința! Va fi nevoie de mai multă credință decât a fost vreodată în oricare epocă, căci aceasta trebuie să fie credință de răpire, să fim luați sus. Și deci noi vrem ca voi să credeți în seara aceasta în tot ce ați văzut, auzit, Cuvântul care l-ați auzit predicat, semnele și minunile pe care le-ați văzut făcute. Noi vrem ca voi să acumulați toate acelea împreună în inima voastră, și să luați seama la aceasta, dacă acela ar fi Dumnezeu sau nu.

⁵ Este ca Elisei din vechime, a zis, “Dacă Dumnezeu este Dumnezeu, atunci slujiți-L.” Și dacă Isus este centrul tuturor

lucrurilor pentru Creștin, atunci eu cred că noi ar trebui să ne dezlegăm de orice alt lucru și să ne alipim de El. Amintiți-vă, El este Centrul, El este Steaua Polară, El este Ultimatul, El este Absolutul. Și dacă El este Steaua Polară. . . Există numai un singur lucru care va indica spre steaua polară, acela este busola voastră cu care voi navigați. Și Busola cu care eu încerc ca voi să navigați este Cuvântul, și Cuvântul întotdeauna indică spre El.

⁶ Și noi simțim ca și cum am trece printr-un timp mare de suferințe și încercări, perplexitate a timpului și suferințe printre neamuri, și tot felul de lucruri întâmplându-se, și uneori eu ajung ca și înghițit. . . Peste tot unde privesc, este ca pe un—într-un vapor afară pe mare. Și mi s-a dat încredințarea Corăbiei. Dar cum urmează ca noi să reușim? Și aici vine unul cu o șapcă albă, de o sută de ori mai mare decât vaporul meu. Dar noi vom trece, peste fiecare. “Noi suntem mai mult decât biruitori prin El.” Căpitanul, Căpitanul Șef, a apucat de sfoara de la capătul vaporului, El îl va trage dincolo. Noi le vom trece pe fiecare din ele.

⁷ Acum, în seara aceasta, așa ca să ne putem grăbi și să vă lăsăm să ieșiți devreme. Noi apreciem condusul vostru îndelungat, și așa mai departe, și cum trebuie voi să conduceți, și sacrificiul pe care trebuie să-l faceți. Și, vedeți, aceea mă face până unde mi-ar place doar să stau și doar să continui să vorbesc și să fac tot ce pot să vă ajut. Dar când sunt aici eu încerc să prezez în tot ce pot posibil, să vă dau un ajutor pentru acel moment în care suntem aici acum. Apoi voi luați. . . Dacă tu le dai oamenilor prea mult o dată ei nu-și pot aminti. Tu—tu doar trebuie să iei un lucru și să-l ții chiar la persoană până când ei îl văd. Și apoi când ei obțin aceea solid în inima lor, atunci ei vor. . . atunci îi înveți altceva. Doar pas cu pas așa cum mergem.

⁸ Acum, rugați-vă și fiți curajoși, și credeți acum în seara aceasta pentru vindecare. Eu nu cred că există vreo întrebare în mintea voastră despre timpul în care trăim noi. Eu nu cred că există vreo întrebare în mintea voastră despre faptul dacă Dumnezeu este în mijlocul poporului Său sau nu. Eu cred că voi toți credeți asta. Și eu. . . Nu există îndoială în mintea mea despre aceasta. Și eu—eu—eu cunosc poporul meu, prietenii mei, prietenii lui Cristos, copiii lui—lui Cristos, cred asta.

⁹ Și aceasta îmi dă mare plăcere să ajung să văd când tu știi că ai un Mesaj de la Dumnezeu, și tu îl dai oamenilor și vezi că oamenii răspund la Acela. Atunci tu privești înapoi și spui, “Îți mulțumesc, Tată.” Oh, ce bucurie este atunci să vezi copiii mâncând Pâinea care le-a fost trimisă! Vă dați seama că a fost o viziune cu ani în urmă, chiar aici la acest Tabernacol? Asta-i adevărat, “Pâinea Vieții.” Frate Neville, tu ți-o amintești, poate. Timp puternic!

¹⁰ Acum să deschidem, dacă vreți să urmăriți citirea sau s-o însemnați jos, doar . . . Eu nu cred că ar fi potrivit să avem un serviciu fără citirea Cuvântului lui Dumnezeu și să dăm câteva comentarii, dacă acesta va fi un serviciu de vindecare sau de orice fel. Noi toți înțelegem. Nu există străini printre noi, eu presupun. Dar noi toți înțelegem ce este vindecarea. Nu este nimic că cineva face pentru voi; este ceea ce Dumnezeu a făcut deja pentru voi. Salvarea este pe aceeași linie. Singurul lucru, este, să faci oamenii să creadă că acela-i Adevărul. Și Dumnezeu o învață în Cuvântul Lui și apoi o dovedește celor ce Îl vor crede, căci El a zis, “Toate lucrurile sunt posibile celor ce cred.”

¹¹ Voi ziceți, “Nu există nimic imposibil cu Dumnezeu.” Voi credeți asta? Nu este nimic imposibil nici cu voi, oricare. “Căci toate lucrurile sunt posibile la acei,” (Dumnezeu este o Persoană) “la cei ce cred.” Vedeți? Deci nu există nimic imposibil cu voi, pentru voi, dacă puteți crede numai.

¹² Acum în Întâi Împărați, al 17-lea capitol, eu vreau să citesc primele șapte versete, cu voia Domnului.

Și Ilie Tișbitul, care era din locuitorii Galaadului, a zis către Ahab, așa cum DOMNUL Dumnezeu lui Israel trăiește, înaintea căruia eu stau, nu va fi nici rouă nici ploaie în acești ani, decât la cuvântul meu.

Și cuvântul DOMNULUI a venit la el, zicând,

Du-te de aici, și întoarce-te spre răsărit, întoarce-te spre răsărit, și ascunde-te lângă râul Cherit, care este înaintea Iordanului.

Și aceasta va fi, că tu vei bea din râu; și Eu am poruncit corbilor să te hrănească acolo.

Observați, “să te hrănească acolo,” nu altundeva. “Acolo!”

Astfel el a mers și a făcut conform DOMNULUI, sau după cuvântul DOMNULUI: căci el a mers și a locuit lângă râul Cherit, care este înaintea Iordanului.

Și corbii i-au adus pâine și carne dimineața, și pâine și carne seara; și el a băut din râu.

Și s-a întâmplat după o vreme, că râul s-a uscat, căci nu a fost ploaie în țară.

¹³ Domnul să adauge binecuvântările Lui la citirea Cuvântului Său. Și acum, în seara aceasta, eu vreau să iau un text de-acolo, care este numit, “Hrană spirituală la vremea Ei.” Azi dimineață noi am avut o—o lecție despre—despre “A face lui Dumnezeu un serviciu, sau încercând să-I faci un serviciu fără a fi . . .-fără să fie timpul, vremea, locul, sau persoana.” Și acum acesta este: *Hrană Spirituală La Vreme Potrivită*.

¹⁴ Acest profet, Ilie, noi știm foarte puțin despre el. Dar noi știm că el a fost slujitorul lui Dumnezeu, și slujitorul lui Dumnezeu pentru ceasul acela.

¹⁵ Și Dumnezeu și-a folosit Duhul Lui care era peste Ilie, deja de trei ori, și promite încă de două ori; de cinci ori, pentru har. El L-a folosit peste Ilie; El a venit peste Elisei într-o porție dublă; a fost peste Ioan Botezătorul; și se presupune să vină doar să introducă Mireasa dintre Neamuri; și să vină cu Moise și să-i ia pe Iudei acasă. Asta-i adevărat. De cinci ori când Dumnezeu promite să folosească Duhul lui Ilie, și deja a făcut-o de trei ori.

¹⁶ Acum, acest mare profet, noi nu știm de unde a venit el. Noi știm că el a fost un Tișbit. Dar cum a venit el. . .

¹⁷ Noi știm puțin despre profeți. Noi nu știm de unde vin ei. Foarte rar. . . Cum, eu nu știu de vreunul care a venit din biserică sau a avut vreo genealogie în urma lor. El era doar om obișnuit care era neînfricat, și, de multe ori, fără pregătire. Și ei nu au făcut vreo scriere, ei înșiși. Isaia și Ieremia, doi dintre ei, au făcut ceva scrieri, dar acest mare om Ilie nu a scris niciodată nimic. Mulți dintre ei nu au scris; poate ei nu puteau scrie. Dar ei erau oameni care erau aspri. Nu există om în Biblie ca acei profeți din vechime. Ei au sfidat împărății, regi, popoare, biserici, și toate altele, și au stat ferm pe Cuvântul lui Dumnezeu, și Dumnezeu i-a dovedit de a fi corecți. Ei au fost persoane foarte severe.

¹⁸ Și acest Ilie a fost unul dintre cei mai severi dintre ei toți. El a fost un om al pustiei. El a venit din pustie; el a locuit în pustie. Biblia a spus că el era îmbrăcat. . . era păros, și el avea piele de oaie înfășurată în jurul lui, și o bucată de piele, din piele de cămilă înfășurată în jurul coapselor lui, foarte. . . barbă pe fața lui, și îmi imaginez că el era un om cu o arătare foarte aspră, și la care să privești.

¹⁹ Dar noi nu am. . . ei toți nu toți au murit. Ei nu sunt toți—toți morți. În zilele Consiliului de la Niceea. . . mulți dintre voi oameni care ați citit *Consiliul de la Niceea a Bisericii Timpurii*, când ei au vrut să facă o organizație din ea și a rupt toate celelalte biserici, și a venit într-una, când ei au avut acel Consiliu de la Niceea, un om aspru ca Elisei a venit înăuntru acolo din pustie, mâncând numai ierburi; om mare sever. Dar demnitarii, cei sus puși, sub Constantin, și așa mai departe, le-a potolit glasul. Pentru că aceia, fiind profeți, știau că bobul de grâu al Bisericii Mirese trebuia să cadă în pământ, la fel ca și un bob de grâu în Mire a trebuit să cadă în pământ. Și acolo el a zăcut timp de o mie de ani.

²⁰ De-aceea scriu ei în cărți astăzi, "Unde este acel Dumnezeu tăcut care a putut sta și privi, să vadă copiii mici uciși, și femeii sfâșiate în bucăți de lei, și să stea în cer și să nu spună nimic

despre aceasta?” Ei nu cunosc Cuvântul. Acel bob de grâu trebuie să cadă în pământ. Cum ar putea un Dumnezeu neprihănit să stea și să privească la Propriul Lui Fiu să moară și să fie scuipat, și așa mai departe? Dar este conform cu Cuvântul, aceasta trebuia să fie. Și acela-i felul cum este chiar până în ceasul acesta.

²¹ Acest om, el era un om mare. El avea o generație păcătoasă înaintea lui. Ahab era Rege, tatăl lui înaintea lui a fost rău. De când era Solomon, a fost chiar un rege rău după altul. Și acest om, Ahab, care a domnit douăzeci și doi de ani în Samaria, a fost cel mai rău dintre ei toți. El a fost un adevărat modernist. El a crezut în religie, cu certitudine. Și el avea totul într-o tendință modernă. El își avea cei patru sute de profeți Evrei, toți dintre ei bine pregătiți și instruiți. Dumnezeu i-a trimis unul și el nu a vrut să-l creadă, și acela era Ilie.

²² Dar Ilie, acest Tișbit, era un om al pustiului. Nu un om blajin; el era un om aspru. Și într-o zi, după ce Ahab a păcătuit până când Dumnezeu nu-l mai putea suporta, El i-a vorbit lui Ilie în pustie. Și aici vine el în jos pe drum spre Samaria, așa cum deseori am ilustrat; poate cu barba albă ieșită în afară în jurul feței, capul pleșuv strălucind în soare, ochii mici bătrâni înguști, acolo în spate cu un toiag în mână, un zâmbet pe fața lui, a mers drept sus până la regele Israelului, și a zis, “Cei . . . Nici măcar rouă nu va cădea până când o chem eu.”

²³ Dumnezeu să ne dea bărbați ca acela, vedeți, bărbați care știu ce fac cu AȘA VORBEȘTE DOMNUL.

²⁴ Acum, noi aflăm că înainte ca el să facă aceasta, că Dumnezeu l-a chemat. Dumnezeu a vorbit cu el și, de aceea, lui nu i-a fost teamă de nimic. Lui nu i-a fost teamă de mesajul lui, că nu se va întâmpla; el știa că se va întâmpla! El știa că era conform cu Cuvântul Domnului, și el știa că el era profetul lui Dumnezeu pentru ceasul acela. De aceea dacă regele i-ar tăia capul, l-ar arunca în temniță, orice ar face ei, aceasta nu conta pentru el; el avea o însărcinare, “AȘA VORBEȘTE DOMNUL,” chiar în fața regelui. Ce persoană aspră! Dar înainte ca el să facă aceasta, a prezis această secetă mare . . .

²⁵ Căci Dumnezeu nu va lăsa păcatul să meargă nepedepsit. Acolo trebuie să fie pedeapsă. La ce este bună o lege fără o—o pedeapsă? La ce bun ar face, să zicem, “este împotriva legii să treci semaforul,” și nici o amendă în spatele ei, sau nici o pedeapsă în spatele ei? Aceasta nu ar fi o lege. Deci există o pedeapsă pentru păcat. Și când Dumnezeu face o lege, și cea lege—lege este sfidată, atunci acolo trebuie să fie pedeapsă pentru aceea.

²⁶ Și această națiune a violat toate legile Lui. Oh, ei aveau biserică mare, ei aveau templul. Ei aveau o mulțime de oameni educați. Ei aveau profeți peste tot în țară, aveau școli de-a lor,

scoțându-i afară ca o mașină. Și ei aveau o mulțime de profeți, ei aveau o mulțime de—de preoți, ei aveau o mulțime de cărturari, și ei aveau o mulțime de religie, dar ei erau departe de Cuvântul lui Dumnezeu. Astfel Dumnezeu a chemat un om în afară de oricare din rândurile lor de fapt, și l-a trimis înăuntru cu AȘA VORBEȘTE DOMNUL.

27 Și observați cum se îngrijește El de ai Săi Proprii. Înainte ca El să trimită acest profet cu mesajul, El a zis, “Ilie, du-te jos și spune-i Regelui Ahab aceste lucruri. Și acum, când tu o faci, îndepărtează-te repede de la el, căci Eu am făcut un loc pentru tine să mergi în timpul secetei. Eu îți voi purta de grijă, Ilie, dacă tu doar predici Cuvântul Meu, să faci doar ce Eu îți spun ce să faci.”

28 Acum eu voi tipiza această mare slujbă, în seara aceasta, a lui Ilie și timpul lui Ilie, cu ceasul în care suntem noi acum. Eu cred că este un model perfect. Mă gândesc despre națiuni. . . dacă eu. . . noi aveam timp să mergem înapoi, dar eu vreau să pun mult timp în rândul de rugăciune.

29 Deci dacă am putea merge înapoi și să vedem, Israel a luat Palestina pe aceeași bază cum am luat noi aceste State Unite. Noi am venit în aceste State Unite, și am împins înapoi ocupanții, care erau Indienii, și am stăpânit țara. Și așa a venit Israel în Palestina, sub conducerea lui Iosua, sub Dumnezeu, și i-a împins înapoi pe ocupanți și a luat țara.

30 Și primii lor regi au fost oameni puternici; David, Solomon, și oameni mari. Primii noștri președinți au fost oameni mari; Washington, Lincoln, și așa mai departe. Apoi în final președinții sau regii au devenit să ajungă tot mai stricați tot timpul, și în final ei au sfârșit-o cu acest Ahab. Tocmai modelul, tipic din ziua noastră. Și oamenii au ajuns așa de moderni că ei nu au vrut să asculte adevăratul Cuvânt al Domnului.

31 Și vă puteți imagina, la un popor modern ca acela, cum ar suna pentru ei un slujitor adevărat al lui Dumnezeu. “Păi, el era nebun, el și-a ieșit din minți. Nu putea exista un astfel de lucru.” Ei erau religioși, foarte religioși. Ei aveau oameni sinceri, ei aveau oameni sinceri. Ei erau foarte religioși.

32 Deci el știa că ar necesita mai mult decât doar o teologie obișnuită, ar necesita mai mult decât—decât—ceva mesaj obișnuit, ar necesita mai mult decât doar a predica Cuvântul, să spargă inimile lor împietrite. El știa că era nevoie de AȘA VORBEȘTE DOMNUL să trimită acea judecată jos peste acel popor, deci el știa asta atunci când el a plecat afară cu AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Și aceasta era AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Să disprețuiești Acea, era judecată. Noi vedem aceea în ziua noastră, de-asemeni. Noi vedem asta în orice zi. Nu a mai rămas nimic decât judecată când voi pășiți peste linia de milă.

³³ Acum, acel model acolo cu care eu îl voi tipiza pe Ilie, biserica azi, biserica de azi. Chiar înainte de judecată, el a primit acest mesaj. Ilie, el a reprezentat, fiind îngrijit în natural, hrana lui naturală, pentru că nu urma să ploaie acum, după Cuvântul lui Dumnezeu, timp de trei ani și șase luni, sau până când Ilie o chema. “În orice timp tu spui, Ilie, acela este când va fi.” De aceea el a mers sus la rege, și a zis, “Nu va fi nici măcar rouă să cadă până când o voi chema eu.” Aceea este desigur o—o încărcătură, nu-i așa? Acela este pe deplin un mesaj!

³⁴ Și acum noi vom tipiza aceea cu seceta spirituală de azi. Acum, noi toți știm, noi suntem foarte conștienți, că există o mare secetă spirituală în țară astăzi, vorbind spiritual. Și, voi știți, că aceea a fost prezisă de profeți, chiar înainte să fie a doua Venire a lui Cristos, zicea, “Va veni o foamete în țară astăzi, și aceasta nu va fi numai pentru pâine, ci după auzirea Cuvântului lui Dumnezeu.” Și ziua aceea este acum, “a auzi adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu.” Acum, aceasta tipizează seceta naturală cu cea spirituală.

³⁵ Păcatul și necredința, prin învățători falși și moderniști în biserică, au adus locul la această venire, judecata care vine. Atunci ei s-au întors de la Cuvântul lui Dumnezeu și profetul Lui, la raporturi moderne teologice ale Cuvântului.

³⁶ Voi observați aici, este chiar la timpul acela când Dumnezeu întotdeauna ridică ceva. Pentru că, El, întotdeauna, El nu face nimic până când o descoperă oamenilor, și El întotdeauna o descopere prin slujitorii Lui.

³⁷ Acum, dar Ilie, în timpul acesta, avea un loc secret la care Dumnezeu l-a hotărât pentru el să meargă. Acela-i lucrul care vrem să-l vedem acum chiar înainte de-a avea rândul de rugăciune. Ilie avea un loc secret pregătit de Dumnezeu Însuși. Acum, biserica nu i l-a pregătit, regele nu i l-a pregătit, el nu și l-a pregătit el însuși, ci Dumnezeu a pregătit un loc secret pentru Ilie să fie hrănit tot timpul în decursul secetei, unde hrana i-a fost asigurată zi de zi. El nu trebuia să se întrebe ce se va întâmpla mâine sau să se întrebe dacă rezerva se termină. Dumnezeu a zis, “Eu am poruncit corbilor și ei te vor hrăni.” Ce lucru minunat, un model al locului nostru secret în Cristos.

³⁸ Când consiliul mondial și tot ce se petrece azi, care zic, “Zilele minunilor sunt trecute.” Marile puteri ale lui Dumnezeu au fost luate afară din biserici. Ele se pare că, mai mult, ele nu au nimic decât “o aramă sunătoare și un chimval zângănit.” Noi știm aceea de a fi adevărul. “Și formă de evlavie, și neagă Puterea din ea.”

³⁹ Este chiar același lucru ce a făcut David azi dimineață, cu carul cu boi, s-a îndepărtat de Cuvânt. Când Cuvântul a fost prezentat și dat lor, ei nu L-au vrut; de aceea, ei s-au îndepărtat de la El.

⁴⁰ Aceea este ce au făcut acești oameni în zilele lui Ilie, s-au îndepărtat de la Cuvânt. Ei au gândit că ei aveau Cuvântul, dar ei nu L-au avut. Deci observați apoi în . . .

⁴¹ În timpul când El urma să pedepsească pe necredincios, El a făcut o cale pentru credincios. Același lucru El face de fiecare dată. În zilele când El urma să distrugă lumea prin apă, El a făcut o cale de scăpare pentru Noe. În zilele când El urma să înece Egiptul, El a făcut o cale de scăpare peste mare pentru poporul Lui. Cum Își face Dumnezeu calea! Și acolo unde nu există cale, El este Calea aceea. El este Calea aceea!

⁴² Acum ne dăm seama că noi întâmpinăm ceva din cele . . . unul din cele mai mari ceasuri pe care le-a cunoscut vreodată istoria. Aceasta nu este exact vârful focosului cu racheta luminos strălucitoare, cu un cap pe ea, de care noi să ne temem. Sunt bisericile de care trebuie să ne temem. Este ceasul în care noi trăim pe care trebuie să-l urmărim.

⁴³ Acum observați, dar Dumnezeu a făcut o cale pentru Ilie să scape de ea. Și El a făcut o cale pentru copiii Lui credincioși să scape acum, de mânia și lucrurile care vor veni.

⁴⁴ Pentru că, Dumnezeu nu ar putea fi drept să judece pe acei oameni și să le trimită pedeapsă, și să scufunde Sodoma și Gomora, și să scufunde Capernaumul în mijlocul mării, și să condamne generațiile acelea, și Sodoma și Gomora, și apoi să ne lase pe noi să facem același lucru și să scăpăm cu aceasta. Noi suntem tot așa de siguri pentru judecată cum erau ei de siguri pentru judecată. Acum noi observăm că . . .

⁴⁵ Când aceste lucruri apar, tendința modernă din ziua aceea, Dumnezeu a ridicat un bărbat în ziua aceea, sau a crescut un bărbat, mai degrabă, să combată forțele, și ei nu au vrut să-l asculte. Ei au gândit că el era nebun, “El și-a pierdut mintea. El era doar ceva bătrân fanatic, prost din pustie, un fel de prost tufă.” Dar, totuși, el avea Cuvântul Domnului.

⁴⁶ “Cuvântul nu înseamnă ce spune El,” ei spun astăzi. “Oh, păi, Biblia este o carte de istorie.” Eu presupun că ați văzut aceasta, că acum ei pretind, că, “Eva nu a mâncat mărul, ea a mâncat o . . .” Ce era aceasta? Eu cred . . . “Aceasta era o caisă,” ei spun acum. “Aceasta era o caisă.” Și apoi, că, “Moise nu a adus copiii prin marea Roșie. Era o mare grămadă de trestii, sus pe celălalt capăt al mării, și el a mers printr-o mare de trestii.” Atunci cum de apa, a-p-a, s-a făcut zid de ambele părți; ei au mers dincolo pe pământ uscat, atunci? Oh, așa nonsens! Dar, vedeți, este nevoie de felul acela de zi să aducă mânia lui Dumnezeu jos asupra oamenilor. Aceasta o face.

⁴⁷ Ei spun că nu există un astfel de lucru ca—ca aceste . . . Chiar oamenii bisericii nu cred în minuni. “Eu îți voi da o mie

de dolari,” au zis ei, “arată-mi o minune. Arată-mi o minune!” Ei bine, ei nu au putut s-o vadă chiar dacă au fost făcute zece mii de lucruri înaintea lor. Păi, ei, ei niciodată nu le vor vedea.

Voi ziceți, “Acela este imposibilul.” Oh, nu, nu este.

⁴⁸ Ilie odată a fost jos la Dotan, și armata Siriană a venit acolo și a înconjurat cetatea, să-l prindă, pentru că ei știau că acolo era unde—stătea puterea națiunii, era în acel văzător. Păi, regele. . . Unul dintre oameni i-a spus regelui Siriei, a zis, “Păi, tu știi, Ilie profetul, Tișbitul, îi spune regelui lui Israel despre ce vorbești tu în camera ta secretă.”

⁴⁹ A zis, “Mergeți și aduceți pe acel tip! Acela-i insul care ne împiedică.” Și întreaga armată Siriană s-a strecurat în jurul Dotanului. Ei erau toți în jurul ei.

⁵⁰ Și Ghehazi, slujitorul profetului, s-a trezit, și a zis, “Oh, părintele meu, armatele sunt toate în jurul nostru aici. Noi suntem complet înconjurați.”

⁵¹ El a zis, “Păi, sunt mai mulți cu noi decât sunt cu ei.” Vedeți?

Și Ghehazi s-a uitat în jur, a zis, “Eu nu văd pe nimeni.”

⁵² El a zis, “Doamne Dumnezeu, deschide ochii aceluia băiat.” Și ochii lui i s-au deschis, și toate dealurile erau pline de îngeri și cară stând în jur, Forțele nevăzute.

⁵³ Ilie a umblat chiar acolo afară, și Biblia a spus, “El i-a lovit cu orbire.” El a mers afară la ei; ei au fost orbi față de el. A mers afară și a zis, “Îl căutați pe Ilie?”

El a zis, “Da, noi îl căutăm.”

⁵⁴ A zis, “Veniți, vă spun chiar unde este el,” și i-a condus chiar în ambuscadă, chiar drept unde armatele au pășit drept afară și i-au prins.

⁵⁵ Acum, Biblia a spus, “El i-a lovit cu orbire.” Aceea o stabilește. Și oamenii sunt așa de orbi spiritual astăzi, deși Domnul Dumnezeu a venit jos în mijlocul poporului și să facă ceva, și lucrurile ce El le-a promis, ei totuși nu pot vedea Aceasta. Ei sunt orbi spiritual; nu cunosc pe Dumnezeu, nu cunosc marea Lui Putere. Acum, noi observăm că ei au făcut aceea în zilele lui Ilie, și ei încă o fac astăzi. Dumnezeu îi lovește cu orbire. Ei spun astăzi, că, “Nu există minuni, nu există un astfel de lucru, toată aceasta este emoție.”

⁵⁶ Și ei au spus același lucru despre Ilie, pentru că atunci când el a fost luat sus și Elisei i-a luat locul, un bărbat tânăr, a chelit de tânăr, copiii au alergat afară în urma lui, și au zis, “Pleșuvule bătrân, de ce nu te-ai dus sus cu Ilie?” Vedeți, ei nici măcar nu au crezut-O la început, oamenii, după ce s-au făcut așa de multe lucruri. Și acest mare om al lui Dumnezeu a fost mutat în Cer de un car de foc, și oamenii încă nu au crezut

Aceasta. Și au avut copilașii lor să alege în urma acestui om și să zică, “Pleșuvule bătrân, de ce nu te-ai dus sus?” Vedeți? Și atunci profetul a blestemat copiii, și o ursoaică a ucis patruzeci și doi dintre ei.

⁵⁷ Acum observați. Astăzi, așa cum a fost atunci, ei își pun propria lor interpretare la Cuvânt. Acum, dacă ei vor să facă aceea, aceea depinde de ei, dar ei încearcă să ne facă să o credem. Biblia a spus că, “Acest Cuvânt al lui Dumnezeu nu este de interpretare particulară.” Dumnezeu își face Propria Lui interpretare. Dumnezeu confirmă Cuvântul Lui, și aceea este interpretarea Lui. Așa cum am spus de multe ori, El a spus la început, “Să fie lumină,” și a fost lumină. Aceea nu are nevoie să fie interpretată; ea s-a întâmplat. El a spus, “O fecioară va zămisli,” ea a zămislit. El a zis că El va “turna din Duhul Lui,” El a turnat. Și El a spus, “în zilele din urmă,” lucrurile care El le va face, și El o face! Aceasta nu are nevoie de vreo interpretare; Dumnezeu face Propria Lui interpretare. Nu contează ce spune omul nesocotit, aceea nu-l oprește pe Dumnezeu nici un pic.

⁵⁸ Când Isus era pe pământ, El avea așa de multă necredință cu care să se lupte cum avem noi astăzi, și poate mai multă. Dar aceasta nu L-a oprit; El a mers drept înainte înfăptuind și împlinind datoria Lui, și Dumnezeu confirma tot ce a făcut El. El a zis, “Eu nu sunt Singur. Eu și Tatăl Meu suntem unul; El locuiește în Mine. Nu sunt Eu cel ce face lucrările, este Tatăl care locuiește în Mine. Și dacă Eu nu fac lucrările Lui, atunci să nu Mă credeți; dar dacă Eu fac lucrările iar voi totuși nu Mă puteți crede, credeți lucrările.” Vedeți? Cu alte cuvinte, ei. . . “Cercetați Scripturile,” El a zis, “căci acolo este unde voi credeți că aveți Viață Eternă, este prin a cunoaște Scripturile. Iar Scripturile, Însăși, mărturisesc despre Mine.” Amin! Ce afirmație! “Ele sunt acelea, Scripturile, care vă spun Cine sunt Eu,” Isus a zis.

⁵⁹ Și este Scriptura care vă spune ora care o trăim. Și lucrurile pe care le vedeți făcute, este Dumnezeu Însuși printre poporul Lui. Nimic nu poate învia morții decât Dumnezeu. Nimic nu poate face lucrurile pe care le face El acum decât El. Căci Biblia a zis, “El este același ieri, azi, și în veci.”

⁶⁰ Acum noi vedem acea tendință modernă a oamenilor, atunci, “Oh, zilele sunt trecute, nu există un astfel de lucru ca minuni. Oamenii sunt toți prelucrați emoțional.”

⁶¹ Ascultați la acel Ilie, profetul, strigând împotriva lor și a teologilor lor. Observați, observați, el vorbea ca și cum el ar fi fost Dumnezeu Însuși. Ilie vorbea ca și cum el era Dumnezeu Însuși, “Roua nu va cădea din cer până când eu o voi chema.” Amin! Da, domnule. Profetul a fost așa de mult în Prezența lui Dumnezeu!

⁶² Profeții din Vechiul Testament, sau oricând, când ei au trăit în Prezența lui Dumnezeu până când ei deveneau Cuvântul, Mesajul lor este Cuvântul Însuși. Și, amintiți-vă, el a zis, “AȘA VORBEȘTE DOMNUL.” Și când oamenii aceia aveau mesajele acelea de la Dumnezeu, și ei deveneau așa de înfășurați încât propria lor gândire. . . Această ar putea să fie împotriva propriei lor gândiri, ei poate nu au fost în stare să—să o vadă corect. Dar ei vorbeau Cuvântul lui Dumnezeu, “AȘA VORBEȘTE DOMNUL.”

⁶³ Nu va fi nici o ploaie până când nu o voi chema eu.” Oh, ce afirmație! El a fost în Prezența lui Dumnezeu și a fost adevărat așa de perfect. Și, amintiți-vă, aceea de-așemenea urmează Amos 3:7, “Domnul Dumnezeu nu va face nimic până mai întâi El o descoperă slujitorilor Săi profeții.” A zis, “Acolo nu va cădea nici o ploaie!” El mai întâi. . .

⁶⁴ Ei au râs de el, ei au gândit că el era nebun, “Acel fanatic!” Dar, vedeți, el avea AȘA VORBEȘTE DOMNUL că nu va ploua. Și, Dumnezeu, înainte ca să facă aceea, El a descoperit-o lui Ilie slujitorul Lui. Și el a fost adevărat, profet dovedit, deci oamenii ar fi trebuit să se pocăiască. Dar, în loc de aceea, ei au râs de el, zicând, “Oh, noi avem ploaie din belșug! Rezervoarele sunt pline. Râurile curg bine.”

⁶⁵ Biblia a spus asta, “Nu a fost nici măcar rouă timp de trei ani și șase luni.” Toate pâraiele și apele au secat, peste tot. Acela nu era acel om, acela era Dumnezeu vorbind prin acel om. Acela era “Eu” el era. Noi întotdeauna știm. Deci el. . .

⁶⁶ Noi aflăm că atunci când un om vine, trimis de Dumnezeu, ordinar de Dumnezeu, cu adevăratul AȘA VORBEȘTE DOMNUL, mesajul și mesagerul sunt unul și același. Pentru că el este trimis să reprezinte AȘA VORBEȘTE DOMNUL, Cuvânt cu Cuvânt, deci el și mesajul lui este același.

⁶⁷ Un om denominațional sub auspicii denominaționale, el și biserica este “una.” Un teolog sub teologie, făcut prin ceva denominațiune, el și mesajul lui sunt una; biserica de teologie, un teolog. Aceasta este corect.

⁶⁸ Apoi când un om vine cu AȘA VORBEȘTE DOMNUL, el și Mesajul sunt una. Și când Ilie a venit cu AȘA VORBEȘTE DOMNUL, el și mesajul lui au devenit una. Întocmai ca Isus, când El a venit, El era Cuvântul, Sfântul Ioan 1. Deci Cuvântul lui Dumnezeu și mesagerul epocii erau unul și același lucru, tot timpul. Asta-i adevărat.

⁶⁹ Isus era Cuvântul despre care s-a profetizat. El era ceea ce au spus profeții că se va întâmpla, “O fecioară va zămisli și va naște acest Copil.” Acolo departe la început, Dumnezeu le-a spus, zicea, “Sămânța femeii va zdrobi capul șarpelui, și el îi

va zdrobi călcâiul.” Toate aceste profeții au fost date. David a strigat, tot restul profeților în jos prin veacuri, vorbeau despre El. El era acel Cuvânt manifestat! Aleluia!

⁷⁰ Acum vedeți voi unde încerc eu să ajung? Eu am vorbit cu voi destul de deschis azi dimineată. Nu vedeți voi autoritatea Dumnezeuului cel viu în Biserica vie, Mireasa? Bolnavii sunt vindecați, morții sunt înviați, ologii umblă, orbii văd, Evanghelia înaintează în puterea Ei, pentru că Mesajul și mesagerul sunt același. Cuvântul este în Biserică, în persoană.

⁷¹ Cuvântul lui Dumnezeu era în Ilie când el a pășit sus acolo cu AȘA VORBEȘTE DOMNUL, și a zis, “Nu va ploua.” Acela nu era Ilie; acela era Dumnezeu în Ilie.

⁷² Am spus de multe ori, ca și doamna de la Știința Creștină care mi-a spus odată. Eu am spus de multe ori despre aceasta. Ea a zis, “Dl. Branham, tu pui prea multă laudă pe Isus.”

Am zis, “Eu sper că acela-i singurul lucru pentru care eu trebuie să răspund.”

Și ea a zis, “Tu încerci să-L faci Divin.”

Am zis, “El a fost Divin.”

⁷³ A zis, “Oh, El era un profet, El era un om bun, dar El nu era Divin.”

⁷⁴ Și am zis, “Ei bine, arată-mi o Scriptură care spune că El nu era.”

⁷⁵ Ea a zis, “În Cartea Sfântului Ioan, zice că El ‘a plâns’ când El a mers la mormântul lui Lazăr.”

⁷⁶ “Ei bine,” am zis, “sigur, El a plâns. El era și om și Divin. El era un om, plângând; dar El trebuia să fie Dumnezeu să învieze morții.” Asta-i adevărat. Am zis, “El era un om, flămând; dar El era Dumnezeu hrănind cinci mii, cu două pogăcele și cinci pești.” Asta-i adevărat. “El era un om, dormind în spatele unei corăbii; dar era Dumnezeu în El care a putut liniști apele.” Pentru că de ce? El și Mesajul Lui erau unul.

⁷⁷ El a zis, “Eu și Tatăl Meu suntem unul. Tatăl Meu locuiește în Mine.” El era plinătatea Dumnezeirii trupește.

⁷⁸ Eu cred că a fost așa de izbitor zilele trecute, când eu aduceam *Cele Șapte Epoci Ale Bisericii*. De la început, eu—eu nu am putut să pricep Isus stând acolo cu acele . . . cu acel alb peste El în felul acela, zicea, “Părul Lui era alb ca lâna.” Eu nu puteam înțelege cum un om în vârstă de treizeci și trei de ani ar fi alb ca zăpada.

⁷⁹ Eu am chemat un teolog bun, teolog Penticostal, un bun prieten drag. Ei bine, el era Fratele Jack Moore. El este om înțelept, inteligent. El a zis, “Frate Branham, acela era Isus Glorificat. Așa-i cum arată El după ce El a fost glorificat.” Nu, eu nu puteam crede asta. Nu.

Eu—eu—eu am zis, “Păi, Frate Moore, îți mulțumesc.”

⁸⁰ Eu am intrat în cameră acolo și am ajuns să vorbesc cu Dumnezeu. Mi-am trecut concordanța să-L duc înapoi la Daniel, unde zice, “Și el a venit la cel Îmbătrânit de Zile al Cărui păr era alb ca lâna.” Am zis, “Doamne, eu—eu—eu nu știu ce să spun, iar eu am responsabilitatea.” Acum, aceea a fost înainte de cele șase... și amintiți-vă, înainte ca cele Șapte Peciți să fie deschise, cam un an sau mai mult, înainte. Eu mă rugam acolo, “Doamne, ce era aceasta?”

⁸¹ Și m-am uitat, stând înaintea mea, și acolo stătea un bărbat și el era un judecător, și el avea o perucă albă. Judecătorii vechi din zilele străvechi purtau o perucă albă să arate că el era o autoritate supremă.

⁸² Și atunci când am văzut pe Isus cu peruca albă, am zis că aceea adeverește numai adevărul pe care noi îl cunoaștem, că El este Autoritatea Supremă. Dumnezeu a mărturisit același lucru pe Muntele Transfigurării, zicea, “Acesta este Fiul Meu preaiubit, ascultați de El, Suprema Autoritate!”

⁸³ Atunci în urmă acolo afară la începutul celor Șapte Peciți, când acei șapte Îngeri au coborât în acea formă de piramidă, au stat acolo și mi-a spus să mă reîntorc înapoi aici și să vorbesc asupra acelor Șapte Peciți, și El va fi cu mine. El mi-a arătat ce erau ele, lucrurile pierdute. Eu întotdeauna m-am gândit că ea era pecetluită pe spatele Cărții și aceasta ar fi ceva ce nu era scris în Carte, dar a ieșit că a fost făcută cunoscut că El nu poate face aceea. Nu este ceva ce este scris în Carte. . . Este ceva ce era ascuns în Carte. “Căci oricine va scoate un Cuvânt din Ea sau adaugă un cuvânt la Ea. . .” Deci aceasta este o taină care a fost în Carte în aceste șapte epoci ale bisericii. Fiecare din ele a produs o—o taină, totul despre botezul în apă și aceste alte lucruri despre care ei au bolborosit așa de mult timp.

⁸⁴ Apoi când aceea a mers sus, marile observatoare de acolo departe din California, până jos în Mexico, peste Tucson, peste tot, luând fotografia Acestuia. Aceasta era o priveliște misterioasă. Fratele Fred Sothmann de acolo, șezând chiar acolo în spate, și eu și Fratele Gene Norman, stând chiar acolo prezent când aceasta a mers sus. Ei au luat fotografia, totuși ei nu știu ce este cu aceasta. Aici cu un timp în urmă, fiecare zicea, “Uite aici. Acesta arată ca *acesta*, și aripile acelor Îngeri, cum sunt ele strânse acolo.”

⁸⁵ Într-o zi, întorcând-o la dreapta, privind, acolo era Isus Cristos tot așa de perfect cum L-a desenat cândva Hofmann. El stătea acolo cu o perucă albă, uitându-se înapoi în jos spre pământ, arătând că El este Autoritatea Supremă. Cerurile o declară, Biblia o declară, Mesajul o declară. Aceasta este tot la fel. Autoritatea Supremă, cu peruca albă; voi vedeți barba Lui

neagră dedesubt. Mulți dintre voi ați văzut fotografia. Noi o avem acolo în spate. Doar întoarceți-o spre dreapta, într-o parte, priviți la ea. Acolo este El, tot așa de perfect cum era, dacă ar fi fost fotografiat de El. Ei se uită la ea din unghiul greșit. Voi trebuie să vă uitați la ea în unghiul corect. Și numai Domnul Dumnezeu poate descoperi care este unghiul corect. Întoarceți-o la dreapta voastră și priviți-o. Acolo este El, tot așa de perfect, cum ar fi fost fotografiat acolo sus.

⁸⁶ De prima dată când eu L-am văzut, El arăta ca și *Capul lui* . . . Hofmann. Eu nu am văzut aceea mai înainte. Și în tabernacolul lui Billy Sunday, cu ani mai târziu, eu am văzut-o. Casa mea nu a mai fost de atunci fără una din fotografii.

⁸⁷ Apoi, aici în ceruri, zicând că tocmai Dumnezeu pe care eu l-am văzut sus în această viziune aici afară, doar un băiețel aici afară pe unde stă această casă a școlii, El arăta ca acela. Și aici în Ceruri, cu treizeci și trei de ani mai târziu, o declară, că este adevărul. Acela-i felul cum arată El; nu ceva mistic ceva din ideea cuiva.

⁸⁸ Ca în Vatican, ei au un—un—un Cristos desenat acolo, cu un cerc de barbă mică albă sau un cerc de barbă în jurul bărbiei Lui, lungă de vreo jumătate de țol, merge chiar în jur deasupra gurii Lui în felul *acesta*, și-l numesc pe acela Cristos.

⁸⁹ Aceea doar îmi pune în gând despre un artist Grec pe care l-am văzut odată în catedrala antică, arătând cum arăta Adam și Eva; ei arătau ca animale sau ceva. Aceea este ce poate percepe mintea firească despre ceva lucru spiritual. Eu cred că Adam era cel mai chipeș bărbat care a trăit vreodată, și Eva era o femeie perfectă în tot felul.

⁹⁰ Acum mintea firească învețește Lucrul în propriile lor idei, apoi Dumnezeu trimite jos și desfășoară Lucrul prin Puterea Lui. Aceea este exact ce a avut loc aici în zilele lui Ahab.

⁹¹ Acum, noi aflăm că Ilie a putut spune că din cauza Mesajului din ceasul acela și Cuvântul lui Dumnezeu . . . Mesagerul, Mesajul—Mesajul, și Cuvântul, era exact același lucru. Profetul, Cuvântul, Mesajul; mesager, Mesaj, și Mesaj, era același. Isus a zis, “Dacă Eu nu fac lucrările care sunt scrise despre Mine, atunci să nu Mă credeți.” Aceea este bine. Orice om și mesajul lui este una.

⁹² De aceea astăzi ei nu cred în a face lucrările lui Dumnezeu, pentru că ei nu acceptă Mesajul lui Dumnezeu. Ei nu cred Mesajul.

⁹³ Dar acei ce cred ceasul lui Dumnezeu în care noi trăim, aceste lucruri sunt Hrană ascunsă. Doar gândiți-vă, Dumnezeu așa a ascuns-O încât ei privesc chiar la Ea și nu O văd. În același fel cum a orbit Ilie armata Siriană. În același fel cum Dumnezeu orbește pe cel necredincios de la Hrana adevărată veritabilă a copilului, credinciosul.

⁹⁴ Cum au numit ei pe Noe, “un fanatic,” construind o corabie, ochii lui au fost deschiși la Cuvântul lui Dumnezeu și promisiunea. Tocmai lucrul pe care ei l-au numit fanaticism, l-a salvat pe Noe și familia lui. Vedeti, tocmai același lucru. Lucrul de care oamenii râd, este lucrul pentru care noi ne rugăm. Lucrul pe care oamenii îl numesc “nebun,” noi îl numim “Mare!” Ce lumea numește “mare,” Dumnezeu numește “Nebunie!” Și ce lumea numește “nebunie,” Dumnezeu numește “Mare!” Este chiar exact contrastul dintre Corect și greșit. Isus Cristos este același ieri, azi, și în veci.

⁹⁵ Amintiți-vă, el a mers în locul lui secret după planul lui Dumnezeu, după chemarea lui Dumnezeu, și Cuvântul lui Dumnezeu. Ilie a intrat în locul lui secret prin cunoștința mai dinainte (planul) a lui Dumnezeu, și chemarea în viața lui, și conform Cuvântului. Dacă acela nu este felul cum am intrat noi, eu nu știu de ce ajungem noi acolo.

⁹⁶ Și observați, înainte ca seceta să înceapă, Ilie a plecat în acest loc secret pentru existența lui. Tocmai un model înainte ca judecata să înceapă să lovească pământul, Biserica este deja chemată afară, Mireasa este deja aleasă, și doar așteaptă înainte să lovească judecata. Deja așteaptă, mâncând Hrana lui Dumnezeu, bucurându-se de binecuvântările lui Dumnezeu. Orice om în mintea lui normală știe că noi suntem îndreptați direct, noi suntem chiar în ceasul judecății.

⁹⁷ Priviți! Frate Banks, câțiva dintre voi oameni care sunt aici în seara aceasta, care au stat acolo pe acel munte în dimineața aceea.

⁹⁸ Și eu vreau să vorbesc despre acel munte, următoarea duminică dimineața, cu voia Domnului. Am primit o mare descoperire, ceva mai departe ce cu greu pot să o țin să nu o spun în seara aceasta. Dar eu am... Vedeti? Și ea doar constant, tot timpul, un lucru se întâmplă după altul. Vedeti? Aceasta nu se va opri să se întâmple, căci era AȘA VORBEȘTE DOMNUL.

⁹⁹ Fiecare dintre voi aici, mii de mii de ori pe bandă, m-ați auzit ridicându-mă și zicând, “AȘA VORBEȘTE DOMNUL, aceasta va fi așa și așa.” Și chiar ziarele și revistele trebuie să o declare de a fi așa. Ei nu știu ce este toată aceasta, dar ei au văzut-o. Ei nu știu ce este, dar ei au văzut-o făcând Cuvântul exact adevărul.

¹⁰⁰ Noi stăteam aici jos la râu, acel Înger al Domnului a venit jos în ziua aceea, treizeci și trei de ani, sau 1933 a fost, a venit jos și a vorbit lucrurile care le-a făcut. Am mers afară, și mulți oameni stăteau acolo pe mal, au zis, “Ce a însemnat aceea, Billy?”

¹⁰¹ Am zis, “Acea nu a fost pentru mine; aceea era pentru voi. Eu cred; voi nu.” Și doar am plecat mergând înainte.

102 Apoi pastorul mi-a spus, el a zis, “Tu vrei să spui că tu, cu o pregătire de șapte clase, o să mergi în toată lumea și să te rogi pentru monarhi și potentați și regi și lucruri? Și, oh,” zicea, “uită Aceasta!”

103 Eu nu am putut să uit Aceasta, Ea a fost gravată pe inima mea. Acum aici, cu treizeci și trei de ani mai târziu, tot ce a spus El s-a împlinit perfect în felul cum El a zis că El o va face. El este Dumnezeu și nu poate greși. El întotdeauna își ține Cuvântul Lui. El. . . Niciodată să nu vă îndoiiți de Aceasta.

104 Acum, observați, el a mers înăuntru prin planul lui Dumnezeu (cunoștința mai dinainte), chemarea lui Dumnezeu, și Cuvântul lui Dumnezeu, și a mers înăuntru înainte de a se pune seceta.

Acum, noi știm că judecata este gata să lovească.

105 Stând pe deal în ziua aceea, Fratele Banks Woods stând aici, noi urcam sus pe deal. Poate eu o citez din nou, așa ca să zidesc credința voastră pentru acest rând de rugăciune care urmează să aibe loc în următoarele zece, cinsprezece minute. Eu doar mergeam înaintea Fratelui Banks. El era. . . Eu cred că el a lăsat pe Sora Ruby când ea a fost bolnavă. Și el venind în spatele meu, i-am observat fața, roșie. M-am uitat înapoi. Am gândit că dealul ar putea fi puțin greu pentru el să tragă, astfel cumva am încetinit. Chiar în deșerturile acelea, chiar sus pe dealuri ca *acela*, chiar unde Îngerii Domnului au apărut. Noi înaintam chiar în direcția aceea atunci, unde ei au apărut cu câteva luni înainte de aceea.

106 Și așa cum am mers sus pe deal, Duhul lui Dumnezeu. . . Când m-am întors în jur, am privit pe vârful muntelui, El a zis, “Ridică acea piatră, și spune-î lui, ‘AȘA VORBEȘTE DOMNUL, tu vei vedea slava lui Dumnezeu în următoarele câteva ore.’”

107 Eu doar am ridicat piatra, și am zis, “Frate Banks, eu nu știu de ce,” am aruncat-o în aer, și am zis, “AȘA VORBEȘTE DOMNUL, tu vei vedea Slava lui Dumnezeu.”

El a zis, “Acea a însemnat Ruby?”

108 Am zis, “Nu, eu nu cred că avea ceva de-a face cu tine, Banks sau Ruby, oricare. Eu doar cred că El doar spunea, “AȘA VORBEȘTE DOMNUL, ceva urmează să se întâmple.”

109 Iar dimineața următoare când noi stăteam acolo, mulți dintre oameni, eu nu știu câți șed aici acum, acolo erau doisprezece sau patrusprezece, cinsprezece dintre noi ședeam acolo. Dintr-o dată, un lucrător a urcat sus la mine și a zis, “Frate Branham,” el a zis, “numele meu este *Așa-și-așa*.” A zis, “Eu am fost unul din sponsorii tăi în California.”

110 Am zis, “Mă bucur să te întâlnesc, domnule.” Douglas McHughes. El a zis, “Eu sunt. . .” Am zis, “Eu sunt bucuros să te întâlnesc.” Am dat mâna cu el.

¹¹¹ El a zis, “Ei bine, acum, eu vreau să-ți pun o întrebare.” Zicea. . . Roy Roberson, administrator de aici; Fratele Woods, Terry și Billy, și, oh, Fratele Mc Anally, și eu nu știu care erau toți ce stăteau acolo. Și eu. . . El a zis, “Eu vreau să te întreb ceva.” El a zis, “Îți dă Domnul vreodată viziuni afară în felul acesta?”

¹¹² Am zis, “Da, frate, dar eu vin aici afară ca să mă retrag cumva de aceasta, să mă odihnesc.”

Și am privit în jur în felul *acesta*, și am văzut un doctor de statură mare privind la el, zicea, “Rev. McHughes, această alergie în ochiul tău îți va scoate în curând ochiul. Eu te-am doctorit timp de doi ani, și eu nu pot face nimic privitor la el.”

Și m-am întors în jur la el. Am zis, “Pentru ce m-ai întrebat aceea, doctorul tău ți-a spus, zilele trecute, ‘Că alergi era în ochiul tău.’” Era la mijlocul zilei, pe la ora unsprezece, și el purta ochelari de soare. Și eu am zis, “Motivul; tu nu-i porți pentru că este soarele, este din cauza ochiului tău. El ți-a spus că tu ‘urmează să-ți pierzi ochiul.’”

Și el a început să plângă, a zis, “Asta-i adevărat.”

¹¹³ M-am întors să umblu în jur din nou, aveam o lopată în mâna mea. (Și m-am uitat; l-am văzut stând acolo privind la mine, ochii lui tot așa de strălucitori.) Am zis, “Dar AȘA VORBEȘTE DOMNUL, tu nu vei pierde ochiul acela.” Eu am vânat cu el în această toamnă trecută, el poate vedea mai bine decât mine și oricare din mulțime. El niciodată. . .

¹¹⁴ Și eu am văzut o doamnă mai în vârstă trăgându-și jos ciorapii și ridicând marginea fusteii. Ea a zis, “Fiule, dacă tu îl vezi pe Fratele Branham, spune-i să se roage pentru picioarele mele.” Și m-am uitat acolo jos, și micul. . . se părea că atârnav tumori pe picioarele ei, peste tot în jur.

¹¹⁵ Am zis, “Mama ta este o doamnă cu părul cărunt, ‘Fiul meu,’ tu înțelegi. Ea ți-a spus înainte să pleci, dacă tu m-ai văzut, să-mi spui să mă rog pentru picioarele ei. Ea are tumori mici, parcă, atârna peste tot pe picioarele ei.” El aproape că a leșinat.

A zis, “Acela-i adevărul.”

Am zis, “Spune-i să nu se îngrijoreze. Va fi în ordine.”

¹¹⁶ Am început să merg în jur. Apoi am auzit Glasul lui Dumnezeu vorbind, a zis, “Dă-te din cale, repede.”

Roy Roberson stând acolo, știind că el era un veteran de război, mi-am pus mâna pe umărul lui, am zis, “Frate Roy, ascunde-te, cât poți tu de repede!”

A zis, “Care-i situația?”

Am zis, “Dă-te din cale! Ascunde-te!”

¹¹⁷ Și doar am început să merg în jur, mi-am pus lopata jos, m-am întors în jur, mi-am scos pălăria. Și aici a venit El, Slava lui Dumnezeu căzând într-un vârtej de vânt care a rupt afară marginea muntelui în felul acela, și a explodat și a zguduit locul astfel, a tăiat vârfurile arbuștilor; chiar cam trei sau patru, cinci picioare deasupra capului meu. A mers înapoi sus ca o pâlnie în felul acela; a explodat din nou. Și, aici a venit, de trei ori.

¹¹⁸ Apoi când El a plecat, a treia oară, Fratele Banks a venit acolo, a zis, "Acea era despre ce ai vorbit?"

Am zis, "Da."

A zis, "Ce era aceasta?"

¹¹⁹ Am zis, "Dumnezeu apare în vârtejuri de vânt." Eu nu am știut dacă El a vrut ca eu s-o spun oamenilor sau nu.

¹²⁰ Apoi eu am mers înainte și m-am rugat un pic. Apoi El mi-a spus că eu puteam să le spun. Am zis, "Este judecata care lovește Coasta de Vest." Priviți la ea astăzi! Priviți ce s-a întâmplat cu câteva ore după aceea: Alaska s-a afundat. Și acum întregul lucru merge dedesubt. Noi intrăm în judecată. Mila a fost nesocotită.

¹²¹ Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, noi avem Hrană ascunsă, Hrană spirituală, când noi trăim din bunătatea și mila descoperirii lui Isus Cristos în aceste ultime zile, adevărindu-se pe Sine printre poporul Lui. Amin! Ei au mers înăuntru. Ilie a mers înăuntru înainte să se pună seceta. Mulțumim lui Dumnezeu pentru că suntem înăuntru înainte ca judecata să se așeze. Acum este un timp al ieșirii și al intrării, ieșirii afară din acele organizații și intrării în Cristos, un timp de ieșire afară și intrare înăuntru pentru toți credincioșii adevărați.

¹²² Apoi el a fost chemat, și a stat acolo înăuntru. Amintiți-vă, el nu a părăsit râul acela până când Dumnezeu nu l-a chemat.

¹²³ Și după ce seceta a fost aproape terminată, El l-a chemat afară de acolo, jos la casa unei văduve. Observați, El a chemat la această văduvă. Și această văduvă nu s-a asociat cu cei necredincioși; care au luat semnul fiarei în timpul secetei. Deci El a chemat-o afară la... l-a chemat pe Ilie să susțină pe această văduvă. Ei doar aveau o turtă mică, un lucru mic de care ea se ținea. Și Ilie a zis, "Dă-mi aceea mie, întâi. Căci, AȘA VORBEȘTE DOMNUL, butoiașul acela nu se va goli nici ulciorul nu se va usca, până în ziua când Domnul Dumnezeu trimite ploaie peste pământ." Punând pe Dumnezeu mai întâi, Cuvântul Lui întâi!

¹²⁴ Observați, acolo era făină în butoiaș. De fiecare dată când ea a mers după făină, acolo era făină în butoiaș. În ulcior era ulei, de fiecare dată când mergea după el. De ce? Făina a reprezentat pe Cristos în jertfa de făină. Pietrele de moară trebuiau să fie așezate chiar cum trebuie, să macine pe fiecare

din ele. Fiecare fărâcă din această făină exact la fel, arătând că El este același ieri, azi, și în veci. Acela era Cuvântul, Pâinea Vieții urmând mesajul, să adeverească Cuvântul.

¹²⁵ Tot așa este astăzi, prieteni. Așa este astăzi, că Pâinea Vieții din care mănâncă copiii, urmează Mesajul lui Dumnezeu, să-i susțină în timpul perioadei de secetă. Cum ar fi dacă El ar sta în prezența noastră astăzi? Cum ar fi dacă El ar sta în prezența noastră chiar acum! El ar acționa și ar face întocmai exact cum El a făcut în zilele când El era în trup aici pe pământ. Mireasa este o parte din Soț, Biserica este la fel ca și Cristos. “Lucrările care le fac Eu le veți face și voi.” Și Cuvântul este acela care a făcut-o. El ne-a spus că lucrurile pe care El le-a făcut le vom face și noi.

¹²⁶ Noi observăm aici din nou, că dacă Cuvântul este în noi și a venit la noi, așa cum El a venit la Ilie în ziua aceea, El va face același lucru pe care el l-a făcut, el se va hrăni din Lucrurile secrete ale lui Dumnezeu care sunt ascunse de lume. Oh! Din nou, aceasta face Mesajul și mesagerul ca una. Hrana spirituală este gata, și Ea este la vreme acum. Și fiecare din voi puteți avea această Hrană dacă voi O doriți, dacă vreți să vă furișați de la toată necredința din ceasul acesta, dacă sunteți gata să veniți în Cristos, să veniți în promisiunea Lui.

Și amintiți-vă promisiunile Lui, în Maleahi 4, Luca 17:30, de asemeni în Sfântul Ioan 14:12, și cât mai multe Scripturi, de a spune, Ioel 2:38, și tot ce El va face, sau 2:28, mai degrabă, ce va face El în aceste zile din urmă. Și cum profetul a zis că va fi Lumină în aceste ultime zile, cum va lucra El, și ce va face El, toate Scripturile indicând spre aceste ultime zile. Și acela este Cristos! Dacă voi vă puteți ascunde în Acela acum, în acel Loc secret, voi puteți mânca și să vedeți bunătatea și mila lui Dumnezeu. Dacă sunteți bolnavi, acolo există vindecare.

¹²⁷ Vă amintiți când Elisei, mai târziu, a chemat jos . . . După aceea jertfă de făină, pe care a avut-o el, Cristos, și a susținut casa văduvei cu Ea. Observați mai târziu când el a chemat foc din cer, și așa mai departe, și a dovedit trimiterea lui, de la Dumnezeu, Duhul profetului.

¹²⁸ Observați în pustie, când el s-a întins acolo jos sub pomul de ienupăr, un Înger a venit jos cu același fel de făină, și a copt ceva turte și l-a hrănit. Și puțin mai târziu El l-a pus să doarmă din nou, și l-a trezit, și el avea mai multe turte de făină coapte acolo pentru el. Și el a mers în tăria acelor turte timp de patruzeci de zile. Glorie lui Dumnezeu! El este același ieri, azi, și în veci. Oh, cum Îl iubim noi, Hrană spirituală la vremea Ei!

¹²⁹ “Nu este potrivit să iei pâinea copiilor și s-o dai câinilor.” Nu a spus Isus același lucru femeii Sirofeniciene? El a fost trimis la ai Lui Proprii. Asta-i adevărat. Și aceea este la cine a venit El. . . El nu a mers la Neamuri.

¹³⁰ Și acum astăzi El vizitează Neamurile în timpul lor, și nu este potrivit. . .

¹³¹ Voi ziceți, “De ce este că Mesajul nu merge afară în aceste mari locuri, aceste cruciade mari, ca între denominațiuni?”

¹³² Acesta nu este Hrana lor. Aceasta nu este biserica, așa numită, Hrana. Acesta este Hrana Miresei. El este Hrană spirituală în sezon. Acesta i-ar îmbolnăvi la stomac. El este prea bogat pentru ei. Vedeți? Vedeți? Voi—voi—voi nu o puteți face. Dar, pentru copii, El este Pâine, El este Viață, El este Isus Cristos același ieri, azi, și în veci.

¹³³ Noi vom întârzia prea mult dacă nu începem rândul de rugăciune acum, deci să ne plecăm capetele doar un moment.

¹³⁴ Scumpe Dumnezeule, Hrana la vreme potrivită, Hrană spirituală. Ceva despre care lumea nu știe nimic. Cum îl auzim noi pe Domnul nostru zicând în seara aceea, sau în ziua aceea acolo jos la Samaria, în același loc unde Elisei a mers sus și a zis, “Păi, roua nu va cădea până când o chem eu.” Aici a stat Isus acolo spunând ucenicilor Lui.

Au zis, “Stăpâne, Tu de ce nu mănânci?”

El a zis, “Eu am Hrană despre care voi nu știți.”

¹³⁵ Într-adevăr, Doamne, Hrana Lui era să facă voia lui Dumnezeu, să vadă lucrările lui Dumnezeu manifestate în ora Lui. El era acolo să vadă că aceasta s-a făcut. “Eu nu fac nimic numai dacă Tatăl Meu Îmi arată mai întâi. Ce Îmi arată Tatăl, aceea fac Eu.”

¹³⁶ Și, Tată, tot așa este astăzi. Biserica, adevăratul credincios, Trupul de credincioși, are acces la Hrană, Hrană spirituală, despre care cei nominali nu știu nimic. Lumea nu știe nimic despre această Hrană, Tată. Dar Biserica Ta, poporul Tău, Mireasa Fiului Tău, O iubește.

¹³⁷ Noi avem acces la vindecarea trupurilor noastre când doctorii au eșuat. Noi avem acces la aceasta. Este una din Măncările lui Dumnezeu, pe care El a dat-o Bisericii Lui, și a promis-o în ziua din urmă la copiii Lui credincioși. Și, Tată, ajută-ne să fim copii credincioși, căci toate lucrurile sunt posibile credincioșilor. Admite aceasta, Dumnezeule Scump. Noi o cerem în Numele lui Isus. Amin.

¹³⁸ Eu cred că Billy mi-a spus că ei au dat ceva cartonașe de rugăciune. Dacă cineva îmi va spune litera care este pe cartonașul de rugăciune, aceea este tot ce vreau. [Cineva zice, “C.”—Ed.] C, în ordine, să luăm C, unul, să începem, până când voi începe rândul nostru. Vedeți, acum, ei pot fi peste tot. Acum, dacă fiecare. . . Păi, vedeți, eu voi încerca aceasta. Eu nu știu dacă o putem face sau nu. Sau fie că noi putem avea un rând de chemare; voi ședeți liniștiți. Aceasta nu contează pentru mine. Dacă voi mai degrabă ați veni sus aici la

platformă, sau să aveți un rând de chemare, aceea nu contează, doar în orice fel. Eu doar depind numai de Duhul Sfânt. Eu depind de El să apere acest Cuvânt pe care eu l-am predicat.

¹³⁹ Frate George Wright, eu Îl cred. De când eram un băiețel, venind jos la casa ta cu mulți ani în urmă, ascultând la acea rânduică de noapte așezată în pom, eu încă cred același Mesaj. Eu cred că El este același.

¹⁴⁰ În ordine, eu văd că ei eliberează aici pentru un rând de rugăciune. În ordine, cartonașul de rugăciune C, numărul unu, doi, trei, patru, cinci, vino primul și stai chiar aici. Dacă nu vă puteți ridica, dacă vă veți ridica doar mâinile, careva din ei va veni și vă va purta. [Cineva vorbește Fratelui Branham—Ed.] Ce este aceasta? Da. Aha. Cartonașul de rugăciune C, unu, doi, trei, patru, cinci. Și acum observați, voi care nu aveți un cartonaș de rugăciune. . .

¹⁴¹ Acum, eu nu am mai avut un rând de rugăciune de acest fel de mult, mult timp. Câți vă amintiți de însărcinarea mea când noi am zidit Tabernacolul de aici? A zis, “Fă lucrul unui evanghelist.” Nu a spus că eu eram un evanghelist. A zis, “Fă lucrul unui evanghelist,” vedeți, “căci va veni ceasul când aceea urmează să se schimbe.” Ceasul acela sosește. În ordine. Acum, în aceasta, El. . .

¹⁴² Tu nu poți amesteca două sau trei slujbe diferite împreună, păstor și evanghelizare, în același timp. Tu nu poți fi un—un profet și poate un păstor, în același timp, vedeți, pentru că tu ai lucrări diferite, slujbă diferită.

¹⁴³ Dar Domnul mi-a dat ce trebuie eu să fac în Mesajul meu. Dar apoi El a zis, “Fă lucrarea unui evanghelist, fă dovedire deplină a slujbei tale, căci va sosi ceasul când ei nu vor suporta Învățătura sănătoasă.” Dacă aceea nu a venit acum! Fiecare biserică denominație m-a refuzat. Ei nu vor suporta Învățătura sănătoasă. “Dar după propriile lor poftă ei își vor aduce învățătorii lor înăuntru, și ei se vor întoarce la fabule. Și ei vor face lucruri mari de vitejie ca Iane și Iambre care s-au împotrivit lui Moise, dar nebunia lor va fi descoperită.” Vedeți? Vedeți? În ordine, imitații! Voi vedeți cum Iambre. . .

¹⁴⁴ Și, Dumnezeu în Cer știe, că aceea stă chiar acolo în colțul acelei pietre a Tabernacolului din 1933, scrisă pe o pagină a unei Biblii, stând chiar acolo. Priviți cum au făcut-o ei. Priviți ce s-a împlinit. Imitații, chiar exact. A zis, “Lasă-i în pace, nebunia lor va fi făcută cunoscut în același fel cum erau Iane și Iambre.” Aici noi suntem în ziua aceea.

¹⁴⁵ Am văzut biserica atunci când noi doar am pus piatra de temelie, oamenii atârând pe pervazuri și peste tot în jur, stând în jurul pereților Tabernacolului. Ia te uită. Și ei au zis, când aceasta venea sus, oamenii din oraș de aici, au zis, “În interval de șase luni. . .” Noi cu un dolar și optzeci de cenți să

zidim un Tabernacol, mulți oameni ai garajelor deja au decis că acesta urma să fie garajul lor. Dar el încă este un staul de oi pentru Oile lui Dumnezeu.

¹⁴⁶ Unu, doi, trei, cinci, șase, șapte, opt, nouă, zece. C, șase, șapte, opt, nouă, zece. În ordine.

¹⁴⁷ Acum, “Eu Domnul am plantat-o, Eu o voi uda zi și noapte ca nu cumva cineva să o smulgă din mâna Mea.” Priviți la critică! Nici denomi-națiune să O sprijinească. Nici biserici ca Aceasta prin jurul țării aici. Nici Penticostali în țară, nimic alte-va să O susțină. Fiecare împotriva botezului în apă, fiecare împotriva tuturor celorlalte lucruri. Chiar și pentru propria mea familie, tatăl meu propriu m-a trimis de la ușă, mi-am luat hainele într-un săculeț de hârtie și am mers și am locuit în New Albany. Corect.

Dar prin multe pericole, curse și lațuri,
Eu deja am venit;
Harul m-a adus în siguranță până aici,

Eu sunt în vârstă de cincizeci și șase de ani, și curând eu trebuie să trec râul.

Harul mă v-a duce înainte.
Când voi fi acolo zece mii de ani,
Strălucind luminos ca soarele;
Nu vom avea mai puține zile să-i cântăm
laudă lui Dumnezeu
Decât atunci când am început întâi.

Oh, cum îl iubesc pe Isus! El este toată lumea pentru mine!

¹⁴⁸ Oh, în ordine, cât de mulți eu am. . . Unde am rămas, la zece? Putem lua ceva mai mulți? În ordine. Ce era asta, zece, cinsprezece? În ordine. C, zece la cinsprezece, oriunde sunteți, dacă vă puteți ridica și să intrați. Ce spui? Ha? În ordine. C, cinsprezece la douăzeci, atunci. Să fie aceea C, cinsprezece la douăzeci. Aceia vor fi încă zece oameni. Noi vedem. . . Voi vedeți—vedeți unde stă rândul acolo, noi să nu-i—să nu-i aglomerăm. Și noi vom. . . În ordine.

¹⁴⁹ Acum acordați-mi atenția voastră neîmpărțită; noi nu vom sta mult. Dar, acum, oh, ce oră, ce timp! Eu—eu doresc ca fiecare să poată iubi pe Domnul. Eu—eu doresc ca noi toți să putem doar veni la punctul acela să ne dăm seama de potențialul acestui minut. Să încercăm aceasta. Doar acordați-mi atenția voastră.

¹⁵⁰ Ce—ce încercăm noi să facem aici? Noi punem Cuvântul lui Dumnezeu printr-un test. Ilie a făcut același lucru, a mers afară pe munte după ce a știut că el a fost trimis de Dumnezeu să o facă. El a zis, “Acum să dovedim cine este Dumnezeu, lăsați ca Dumnezeuul care răspunde prin foc să fie Dumnezeu.”

¹⁵¹ Și păgânii tăiau, oh, ziceau, “Noi, sigur, nu. . .” Păgânii știau că focul nu va cădea, astfel ei țipau și se agitau.

¹⁵² Dar Ilie știa că acesta va cădea, pentru că el a avut o vedenie de la Domnul.

Voi ziceți, “El a avut o vedenie?”

¹⁵³ Da, domnule! Când el avea totul pus în ordine, el a zis, “Doamne, eu am făcut toate acestea la porunca Ta.” Și atunci focul a început să cadă. Când Cuvântul lui Dumnezeu este ținut la literă, atunci este treaba lui Dumnezeu să poarte de grijă de restul ei. El doar îți cere să o așezi acolo afară. Și fii sigur că tu ești chemat să o așezi acolo. Vedeți? Și dacă tu ești, El va purta de grijă de restul.

¹⁵⁴ Acum, aici vor fi oameni care vin prin acest rând pentru care mă voi ruga. . . Acum, ei bine, voi sunteți cam chiar până la perete acum, în ordine, la linia de începere. Acum, întâi, cel puțin pe undeva aici în clădire, unii oameni. . .

Câți de aici sunt bolnavi și nu au un cartonaș de rugăciune, ridicăți-vă mâna. Vedeți, doar peste tot. Acum, voi știți că dacă Domnul nostru. . . Și eu cred că El va face, dacă El este același ieri, azi, și în veci. El ținea rânduri de rugăciune. Oamenii veneau la El în mari rânduri, mulțimi, El i-a atins, i-a binecuvântat. Apoi El s-a oprit uneori și a zis, “Cine M-a atins?” S-a uitat în jur, i-a spus unei femei pentru ce L-a atins ea; și a spus că scurgerea ei de sânge s-a dus, credința ei a făcut-o bine.

¹⁵⁵ Cum era dacă ea s-ar fi întors și ar fi zis, “Ei bine, eu nu știu, Doamne, eu am avut aceasta de mult timp”? Aceasta nu s-ar fi întâmplat. Nu, aceasta nu s-ar fi întâmplat. Nu.

¹⁵⁶ Cum era dacă El spunea femeii Sirofeniciene, “Din cauza acestui cuvânt pe care tu l-ai zis, fiica ta, diavolul a ieșit afară din ea,” cum era dacă zicea, “Ei bine, acum, Doamne, eu—eu am vrut ca Tu să o faci în *acest fel*”? Diavolul încă ar fi fost în față. Dar ea s-a așteptat să găsească pe copilul ei în felul cum El a zis că ea o va găsi.

¹⁵⁷ Acum, El ne-a spus, “Dacă tu poți crede! Dacă voi puteți spune acestui munte, ‘Mută-te,’ și nu vă îndoiiți în inima voastră, ci credeți că ceea ce ați zis se va întâmpla, voi o puteți avea. Când vă rugați, credeți că ați primit-o, aceasta vă v-a fi dată.” Ce promisiune!

¹⁵⁸ Acum omul care predică evanghelia socială nu crede asta de loc. El va merge la ușă, privește înăuntru, sau stă acolo, și zice, “Ei bine, doar o altă grămadă de holy rollers,” și pleacă. Vedeți? Dar el nu știe că aceasta este Hrana ascunsă. El nu știe că acesta este Lucrul secret care este ascuns de el. El nu o știe. Este—este—este compătimitor, o minte care este goală, mizerabilă, oarbă, și nu o știe. Vedeți? Acela-i un lucru rău.

159 O Dumnezeule, lasă-mă să mor mai întâi, dar să nu ajung niciodată așa. Eu mai degrabă aş muri (da, domnule) decât să fac asta. Și eu cred că fiecare din noi ar vrea, nu-i așa? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.]

160 Dar, acum, Dumnezeu ne-a promis aceste lucruri în zilele din urmă. În Maleahi 4, a zis că Isus Cristos va coborâ și se va personifica pe Sine în trup uman așa cum El a făcut la Sodoma. Asta-i adevărat. Și a zis că lumea va fi într-o stare a Sodomei. Și a zis, “Așa cum a fost atunci, Fiul omului va fi descoperit în ziua aceea.” Vedeți, acest Bărbat care a venit jos în formă de om, care era “Elohim,” lângă Abraham, înainte ca acest fiu promis să vină. Priviți ce a fost, Abraham a zis că acesta era Dumnezeu. Și Biblia a zis că acolo erau trei oameni care au venit la el, praf pe hainele lor, călătorind, au șezut jos și au mâncat ca oamenii. Și Isus a zis, “Chiar la timpul când lumea ajunge într-o stare a Sodomei, atunci Fiul omului Se va descoperi în ziua aceea,” nu Fiul lui Dumnezeu. Fiul omului, înțelegeți, Se va descoperi.

161 Acum marcați aceea cu ce a spus ultimul profet, “Iată Eu vă trimit pe Ilie profetul, și el va reșeza inimile copiilor înapoi la părinți.” Vedeți? Un Mesaj să-i aducă înapoi la Biblie, și Fiul omului Se va descoperi în ziua aceea. Și în ziua aceea a sunetului ultimei epoci a bisericii, al șaptelea înger, tainele lui Dumnezeu se vor face cunoscute în ziua aceea. Cele Șapte Peciți vor fi rupte. Tainele tuturor acestor biserici și lucruri, cum s-au întâmplat, și ce a avu- . . . cum, ce a avut loc.

162 Vedeți, ei nu O știu. Isus a zis, “Voi Farisei orbi!” A zis, “Dacă orbul conduce orbul, nu vor cădea amândoi în groapă?” Vedeți, acela-i motivul că acești oameni nu văd Aceea.

163 Taina despre Aceasta, este, acele Peciți, fiecare din acele biserici au făcut o organizație și au intrat în ea, și acela este unul dintre lucrurile secrete care au fost greșite înaintea lui Dumnezeu. Tu o vezi, Doctor Lee? Vedeți, priviți. Ea este. Acela este lucrul chiar acolo. Acela este unul din secrete. Ei s-au organizat și, vedeți, și au fost complet în afara voiei lui Dumnezeu. Și aceea va fi expusă în zilele din urmă, și-i va conduce pe oameni, nu la un crez sau o denominațiune, ci înapoi la Cuvântul adevărat. Și Cuvântul adevărat va veni la un anumit grup de oameni, și Fiul omului Se va descoperi în mijlocul lor, “același ieri, azi, și în veci.”

164 Oh, Doamne! Oh, eu iubesc asta. Îmi place—îmi place să mă laud cu El. Îmi place să—să-L fac mare înaintea oamenilor. Eu nu trebuie să-L fac mare; El este deja mare. El este așa de înalt încât voi nu puteți ajunge peste El, așa de adânc încât nu puteți ajunge sub El, așa de lat încât nu puteți să ajungeți în jurul Lui, și totuși voi aveți loc în inima voastră pentru El. Nu-L veți primi voi? Cât de minunat este Domnul nostru! În ordine.

165 Acum să devenim foarte liniștiți, fiecare. Acum, noi am vorbit despre Acesta. Și acum lucrul despre acesta, este, este El adevărat? Acum, ar putea exista ceva străini înăuntrul aici. Eu aș putea spune dacă. . . către voi, dacă Cristos este același ieri, azi, și în veci, ce ar face El în acest minut? El ar face același lucru pe care l-a făcut când El era aici înainte. Este adevărat? Credința oamenilor ar atinge haina Lui, și El s-ar întoarce. Așa cum a făcut femeii de la fântână, și El a făcut în alte locuri, și El le-a cunoscut gândurile.

Acum, voi ziceți, “Mă poate El vindeca?”

166 Cuvântul Lui a zis că El deja a făcut asta. Dar lucrul despre asta este, este, să se facă pe Sine cunoscut că El este aici.

167 Acum, dacă El ni s-a arătat într-un trup fizic, arăta exact ca și *Capul lui Cristos la Treizeci și trei de ani*, de Hofmann, și sângele îi curgea din mâna Lui, și așa mai departe, urme de cuie peste tot pe El, eu nu aș accepta aceasta. Nu, nu. Nu, nu. Când El vine, Însuși, “Fiecare ochi Îl va vedea, fiecare limbă Îl va mărturisi; și așa cum vine fulgerul de la Răsărit la Apus, așa va fi aceasta.” Vedeți? Noi nu credem aceste culte și clanuri. Noi credem că Dumnezeu este Cuvântul.

168 Dar El Se întrupează, luând trupul vostru și trupul meu, și vă dă daruri, îmi dă daruri, și prin aceste daruri El Se face cunoscut. Aceea-i Hrana secretă. Nu contează cât de mult s-ar face El pe Sine cunoscut prin mine, voi trebuie să credeți Aceasta, voi trebuie să aveți un dar de credință, de-asemeni, să credeți Aceasta. Voi credeți asta? [Adunarea, “Amin.”—Ed.] Și acum dacă El se va manifesta pe Sine în felul acela, Îl veți crede voi? [“Amin.”] Cu toată inima voastră, voi Îl veți crede? Oh, ce minunat, doar așteptând după El, doar așteptând să vedem ce spune El.

169 Iată un om care stă aici. Eu nu l-am văzut în viața mea, din câte știu eu. Pare ca un om bine, tare, sănătos, și el probabil este, eu—eu—eu nu știu. Dar el stă acolo. Acum, eu aș putea să merg să-mi pun mâinile peste omul acela și să mă rog pentru el, să-l întreb dacă ar crede. El ar putea sta aici să-mi spună, zicând, “Eu—eu—eu aș vrea să te rogi pentru *Cutare-și-cutare*. Și eu am—am încovoieri căzute. Eu am o durere de cap, constant. Eu am ulcere în stomacul meu,” sau ceva. El—el, eu nu știu. El ar putea spune oricare din acele lucruri.

170 Eu aș zice, “În ordine, domnule, frate. Eu îmi voi pune mâinile peste tine și mă voi ruga pentru tine.” Acea ar fi perfect în ordine. Acea este exact ce am făcut noi de-a lungul veacului. Este adevărat?

171 Dar, amintiți-vă, Isus a zis că va fi diferit chiar la timpul Venirii Lui, așa cum a fost în zilele Sodomei. Și Bărbatul care a venit sus, era cu spatele întors spre cortul unde era Sarah, și El a zis, (nu “Abram,” acum) “Abraham.”

172 Vedeți, el a fost Abram, cu o zi înainte. Dar el a întâlnit o viziune, și Domnul i-a spus că, “Eu îți voi schimba numele.”

173 Și aici este Domnul, Însuși, în forma unui om, mâncând și bând cu el. A zis, “Abraham, unde îți este soția, Sarah?” S-a-r. . . r-a-h; nu S-a-r-r-a.

El a zis, “Ea este în cort, în spatele Tău.”

174 A zis, “Eu te voi vizita, conform cu promisiunea Mea cu douăzeci și cinci de ani în urmă.”

175 Și Sarah cumva a râs în sine. El a zis, “Sarah a râs în cort chiar atunci, zicând, ‘Cum pot fi aceste lucruri?’” Este ceva prea greu pentru Dumnezeu? Vedeți? Nimic. Nu, domnule.

176 Acum El a zis, Isus a promis aceea, “El, Fiul omului,” care este Cuvântul, (credeți voi asta?) “va veni în zilele din urmă și Se va descoperi în timpul când lumea era ca Sodoma și Gomora.” Voi credeți că aceea este corect?

177 Înainte să avem o rugăciune, unii din voi de-acolo afară rugați-vă și vedeți dacă Fiul omului încă este același ieri, azi, și în veci. Doar cereți dacă El este, ziceți, “Doamne, omul nu mă cunoaște, dar eu știu că Tu ești același ieri, azi, și în veci,” vedeți dacă El vă spune aceea.

Da, domnule. Acum ridicăți-vă capul doar un moment.

178 Acesta este în spatele meu. El este un copil. El arde chiar acum cu o febră. Este o fetiță. Tu ești din afara orașului. Copilul are o boală la stomac. Ea a avut. Doar crede.

179 Acum, este asta ceea ce a zis El că El va face? Eu nu am văzut persoana aceea în viața mea. Dumnezeu din Cer știe asta.

180 Acest bărbat de aici, el arată foarte tare și sănătos. Dar vedeți umbra aceea peste el acolo? Aceea înseamnă, că dacă Dumnezeu nu-l ajută, el nu va fi aici prea mult. El are cancer. El este în plămânul tău.

Acum, Fiul omului este aici.

El are o povară pe inima lui pentru un băiețel, un copilăș. Este adevărat? Tu crezi că Dumnezeu poate să-mi spună ce este rău cu acel copil? [Fratele spune, “Eu știu că El poate.”—Ed.] El poate. El are mici crize de întunecare ca o formă de epilepsie. El tocmai a avut una doar recent. [“Azi dimineață.”] Asta-i adevărat, azi dimineață. Și tu crezi că vei trăi să crești băiatul acela, și el va fi în ordine? [“Da.”]

181 Unde este Charlie Cox? Unde este el? Charlie, unde ești? Am gândit că el a fost aici în seara aceasta. Aici, Charlie. Gary, unde ești? Larry, este el aici? Băiețelul lui avea același lucru, exact același lucru. Unde ești, Larry? Vino aici un minut. Ei bine, aici sunteți. Acest băiețel de aici avea același lucru. Tatăl și mama lui este un foarte bun prieten de-al meu. Cu ani în urmă am fost acolo jos, și acest băiețel avea perioade, doar se

întuneca și leșina. Aceasta era epilepsie. Eu am prins-o pe băiețaș, i-am cerut lui Dumnezeu să-l vindece. El nu a mai avut nici una de atunci. Acela este tatăl lui; mama lui șade aici pe undeva; și aici este băiețelul, însuși.

¹⁸² Acum tu crezi, domnule? (Îți mulțumesc, Larry.) Tu crezi, domnule? Fie ca Dumnezeuul Cerului să-ți acorde același lucru și ție, și tu să trăiești să crești copilul. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Să ne rugăm.

¹⁸³ Scumpe Dumnezeule, ajută-l. Mă rog ca mila Ta și harul să fie peste el și binecuvântează-l. În Numele lui Isus.

¹⁸⁴ Mergi înapoi în Louisiana acum, fericit, laudă-l pe Dumnezeu pentru el.

¹⁸⁵ Oh, da, el era din Louisiana, sigur era, pe lângă Lake Charles. Corect. Vedeți, eu vă pot prinde gândurile acum. Laudă lui Dumnezeu!

¹⁸⁶ Ei bine, tu ceri un—un lucru bun, tu vrei să ai un bebeluș. Tu ai avut deja copii, doi copii, dar tu mai vrei unul. Fie ca Dumnezeuul Cerului să ți-l dea, sora mea. Vino aici, eu doar vreau să-mi pun mâinile.

¹⁸⁷ Scumpe Dumnezeule, dă-i femeii dorința inimii ei, pentru că este o cauză vrednică. În Numele lui Isus. Amin.

Acum du-te și ai copilul.

¹⁸⁸ Dumnezeu este un Dumnezeu bun. Voi credeți asta? [Adunarea zice, "Amin."] El cunoaște tot ce avem noi nevoie. El ne asigură fiecare nevoie dacă noi o credem. El a zis, "Dacă tu poți crede!"

¹⁸⁹ Eu am dat mâna cu tine undeva. Eu nu-mi amintesc unde a fost aceasta, dar undeva am dat mâna cu tine. Eu nu-mi amintesc chiar exact, dar noi am fost doar undeva, astăzi pe undeva, dar eu nu știu unde a fost. Dar nu aceea este unde, despre ce suntem aici să vorbim. Tu ești aici să vorbești despre, sau să te rogi, vrei să mă rog pentru altcineva. Asta-i corect. El nu este aici. El este în Georgia, bolnav. Nu numai că este el bolnav, fizic, ci spiritual el este bolnav; vărul tău. Tu crezi că Dumnezeu va purta de grijă de acesta pentru că tu ai stat pentru el? Tu crezi? Vino aici și să ne rugăm împreună.

¹⁹⁰ Scumpe Dumnezeule, acordă acestui om dorința inimii lui, ca el să poată merge și să găsească pe acest om plângând după Dumnezeu. În Numele lui Isus eu o cer. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze. Nu te îndoii. Crede cu toată inima ta.

¹⁹¹ Cum te simți? Aceasta nu este că eu nu m-am întins la mâna ta să dau mâna atunci, când ți-ai întins mâna, eu am

observat ceva. Aceasta era o umbră, foarte întunecată și neagră. Acela-i motivul. Eu știu că ți-am apucat mâna, eu aș afla în felul acela, înțelegi. Dar este un cancer. Tu crezi că Dumnezeu este în stare să-l scoată? Este pe sânul tău, partea stângă. Tu vrei să mergi înapoi în Carolina și să lauzi pe Domnul pentru că ești bine, nu-i așa? Vezi ce vreau să spun? Să ne rugăm.

¹⁹² Dragă Dumnezeule, în Numele lui Isus Cristos, Acela Care este prezent acum; copiii mănâncă Pâinea lui Dumnezeu, fie ca acest copil de-asemeni să se bucure de credință, Pâinea lui Dumnezeu care El i-o dă acum pentru vindecarea lui. Fie ca el să meargă și să fie bine, în Numele lui Isus. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze. Crede cu toată inima ta.

Cum te simți?

¹⁹³ Nu este acesta un timp minunat? Doar se pare ca și cum o venerație se așează peste oameni. Sau, aceasta poate sună parcă, în urechile mele, întocmai cum ceva merge, [Fratele Branham suflă în microfon—Ed.] “Wuu!” Doar face un zgomot, parcă, “Wuu,” așa, vedeți. Ea este Pâinea copiilor. Vedeți? Ea este a voastră, Ea este pentru voi. Aceasta nu este pentru mine; aceasta este pentru voi. Eu sunt foarte mulțumitor, chiar în acest timp acum, eu nu . . . eu sunt bine, din câte știu eu; dar Ea este pâine pentru mine, de-asemeni, când am nevoie de ea. Ea este Pâine pentru voi. Ea este încurajare. Pentru voi care nici nu sunteți bolnavi, aceasta doar aduce inimile noastre sus înaintea lui Dumnezeu.

¹⁹⁴ Aceasta este exact la vreme, ce a spus El că El va face. “Și așa cum era în zilele Sodomei, tot așa va fi la venirea Fiului omului, când Fiul omului va fi descoperit.” Vedeți? “Și, iată, Eu vă trimit pe Ilie profetul înainte de ziua cea mare și înfricoșată a Domnului. El va reașeza inimile oamenilor înapoi la Tatăl.” Vedeți? Vedeți?

¹⁹⁵ “Și apoi cei neprihăniți vor umbla afară pe cenușa, celor răi.” Ei vor arde ca un cuptor, vedeți, pământul va arde. Noi vedem că urmează să cadă înăuntru acolo. Și vulcanele se vor întinde peste pământ, și cerurile vor fi în foc.

O Stâncă de Veacuri, ai milă de mine acum, și atunci.

¹⁹⁶ Cum te simți? Ei bine, un lucru, tu ai o boală de doamne, boală feminină. Ai alte lucruri. Tu ești agitată, doar vârsta aceea să devii agitată. Complicații de toate felurile. Dar tu ai o dorință, de-asemeni, aceea este să primești Duhul Sfânt. Asta-i corect. Asta-i ceea ce este. Crezi că tu ești. . . Ai mărturisit tu totul? Tu crezi că dacă-mi pun mâinile peste tine și cer lui Dumnezeu să o facă, Duhul Sfânt va veni? [Sora zice, “Da.”—Ed.] Tu crezi asta? [“Da, domnule.”] Să ne rugăm.

197 Scumpe Dumnezeu, eu îmi pun mâinile peste această femeie, în forma apostolică, și cer ca ea să primească botezul Duhului Sfânt. În Numele lui Isus Cristos, fie ca ea să-L primească. Amin.

198 Să nu te îndoiești de aceasta. El îți aparține, înțelegi. Este al tău. El este—Pâinea copiilor.

199 Ai avut un sentiment ciudat când am spus, “boală feminină,” nu-i așa? Deoarece aceea este ceea ce aveai, de-asemeni. Acum tu crezi că vei fi bine acum? Mergi, doar mulțumește-i Domnului.

200 Cum te simți? Crezi tu din toată inima ta? Crezi tu că vei fi în stare să mănânci cum mâncai cu mult timp în urmă? În ordine. Mergi, și spune, “Îți mulțumesc, Doamne. Eu o cred.” Prezența Domnului.

201 Crezi tu că boala de spate te va părăsi și tu vei fi bine? Ei bine, doar mergi, zicând, “mulțumesc Ție, Dumnezeu Drag,” și Dumnezeu ți-o va acorda.

202 Crezi tu că poți fi bine, Domnul te va face bine; și nu vei mai avea artrită, să fii bine și sănătos? Crezi tu asta? Mergi, mulțumindu-I, zicând, “Doamne, eu o accept cu toată inima mea, și eu o cred.”

Ce credeți voi toți de-acolo afară despre Aceasta?

203 Voi chiar aici, puneți-vă mâna dincolo peste femeia aceea care șade chiar lângă tine acolo, spune-i că venele de varice și artrita o vor părăsi. Când ea...?...

204 Dumnezeu să te binecuvânteze. Crezi tu că vei fi bine acum. Mergi acasă și fii...Dumnezeu să te binecuvânteze. Mergi înainte pe drumul tău, și zii, “Îți mulțumesc, Doamne Isuse.”

205 Cum sunteți? [Sora zice, “Laudă Domnului.”—Ed.] Crezi tu că boala feminină te va părăsi, de-asemeni? [“Eu cred.”] Și tu vei fi bine? [“Îți mulțumesc, Isuse.”] Mergi, și zii, “Îți mulțumesc, Doamne.” [“Îți mulțumesc, Isuse.”]

206 Cum te simți? [Sora zice, “Au tras un cartilagi.”—Ed.] Păi, vai, vai! [“Totten.”] Eu știu numele tău. Eu—eu obișnuiam să...[“Totten.”] când am păstorit biserica Baptistă. [“Totten.”] Totten. [“Della Totten.”] Sora Della Totten. Tu suferi cu boală de spate acum. [“Da.”] Aceasta va fi în ordine acum. Tu crezi că El o să te facă bine acum? [“Da.”] Tu îți amintești ce s-a întâmplat acolo jos în biserica Baptistă Milltown cu ani în urmă? [“Da, îmi amintesc asta!”] El este încă același Dumnezeu astăzi. [“Oh, mulțumesc lui Dumnezeu!”] Dumnezeu să te binecuvânteze, sora mea.

George Wright, unde ești tu? Îți amintești? Doamne, cum... .

Tu crezi, dacă doar îmi pun mâinile pe tine, cu această ungere, tu crezi că te vei face bine? Vino aici. În Numele lui Isus Cristos fie ca ea să fie vindecată. Amin. Ai credință!

Ei bine, voi toți credeți cu toată inima voastră? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.]

207 Acum, cât de bine aduce aceea amintiri vechi, să o vezi pe doamna aceea! Eu nu mă pot gândi la numele ei, totuși, dar eu. . . [Cineva zice, Totten.] Totten. Totten, asta-i corect. Oh, da, fiica ei era Birdie, asta-i adevărat. Asta-i exact corect. Să nu credeți că mi-am ieșit din fire, eu sunt doar cumva puțin, știți, este un fel de . . . nu pot să o explic.

208 Dar boala ta de spate s-a dus, doamnă. Mergi, laudă pe Domnul, și zii, "Îți mulțumesc, Doamne."

209 Crezi că boala ta de inimă va fi în ordine, de-asemeni? [Pacientul zice, "Da."—Ed.] Doar mergi, bucură-te, și zii, "Mulțumesc Ție, Doamne Isuse," și crede-O. În ordine. Ai credință acum. Nu te îndoii.

210 Vino, doamnă. Crezi tu cu toată inima ta? Tu ai multe lucruri rele cu tine. Tu ai boală de spate, de-asemeni. Tu crezi că Dumnezeu te va face bine? În ordine, doar mergi, bucurându-te. Acela, acela este El care te face să te simți în felul acela. Mulțumește-i Domnului. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră.

211 Bună, fiule. [Băiatul zice, "Bună!"—Ed.] Crezi tu că Dumnezeu va vindeca nervozitatea aceluia copil și-l va face bine? Tu o crezi? În ordine. Bună, prietene, lasă-mă să-ți strâng mâna.

212 Dumnezeule drag, ia lucrul acela rău de pe acest băiețaș, și fie ca el să trăiască și să fie normal. În Numele lui Isus. Amin.

213 Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Crezi tu asta, nu-i așa? Și ajungi în ordine. Nu te îndoii deloc.

214 Foarte tânăr să ai boală de inimă. Tu crezi că Dumnezeu te va face bine? [Pacientul zice, "Da, domnule."—Ed.] Mergi, zii, "Îți mulțumesc, Doamne, că m-ai vindecat."

215 Crezi tu că Dumnezeu va vindeca boala de stomac și te va face bine? Mergi înainte, bucură-te, și zii, "Îți mulțumesc, Doamne."

216 El încă este Dumnezeu, nu-I așa? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.] Singurul lucru pe care-l ai de făcut este doar să crezi. Nu este aceea corect? Credeți voi în Fiul omului din zilele din urmă?

217 A fost ceva ce s-a întâmplat aici cu câteva minute în urmă, și eu nu pot. . . încerc să aflu unde era aceasta. Cineva a avut credință și a făcut ceva. Sau, poate eu îi voi lua duminica viitoare, sau când pot eu. Sunteți voi—voi. . . Acolo este din

nou. Tu îți ai mâna sus. Crezi tu că Dumnezeu poate să vindece boala aceea de inimă, să te facă bine, să vindece pe fiica ta acolo afară cu—cu...Tu o crezi? D-na Neff, tu crezi că Dumnezeu...Leo Neff. Eu nu te cunosc, dar aceea ești tu. Tu ai boală de inimă, și fetița ta are o boală de rinichi. Tu crezi că ea se va face bine? Credința ta te face bine. Crede cu toată inima ta.

²¹⁸ Tu înapoi acolo în bazin, stând acolo în urmă cu boală de stomac, Isus Cristos te va face bine.

²¹⁹ Voi credeți? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.] El este același ieri, azi, și în veci. Să ne punem mâinile unii peste alții acum. Oh, gândiți-vă la ora la care suntem noi, gândiți-vă la timp. Gândiți-vă că noi suntem chiar în Prezența lui Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu. El a promis că El va face aceasta în zilele din urmă. Eu am pus mâinile peste aceste batiste.

²²⁰ Scumpe Dumnezeule, mă rog ca Tu să binecuvântezi aceste batiste pentru vindecarea trupurilor oamenilor, prin Numele lui Isus Cristos.

²²¹ Acum, cu mâinile voastre unii peste alții, fiecare din voi sunteți mădulare ale Trupului lui Cristos. Același Duh Sfânt care a promis să descopere secretele inimilor și să facă aceste lucruri, El este în voi. Voi sunteți o parte din El, și El este o parte din voi. Acum, El a zis aceasta, "Aceste semne vor urma pe cei ce cred." Aceia sunteți voi. "Dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, ei se vor însănătoșa." Acum, nu vă rugați pentru voi înșivă, rugați-vă pentru acela pe care v-ați pus mâinile, pentru că ei se roagă pentru voi. Acum să ne rugăm împreună, și fie ca acolo să nu fie nici o persoană slăbită în această clădire. De ce să mai așteptăm, fratele meu drag, soră, iată—L aici, Duhul Sfânt, Dumnezeu, chiar aici, tocmai lucrul despre care am vorbit.

²²² Dragă Isuse noi recunoaștem Prezența Ta. Tu ai adus bebelușul acela înapoi la viață zilele trecute, după ce a fost mort, prin rugăciunea de credință. Scumpe Dumnezeule, sunt mulți aici la care noi nu am putut ajunge, timpul trece, dar ei își au mâinile unul peste altul. Ei sunt credincioși. Noi stăm în Prezența Domnului Isus Cristos, înviat din morți, același ieri, azi, și în veci.

²²³ Satan, tu ești învins! Isus Cristos te-a învins! El a înviat din morți și stă printre noi în această seară, adevărind acest Mesaj al zilelor din urmă. Vino afară din acești oameni! Părăsește-i, în Numele lui Isus Cristos! "În Numele Meu ei vor scoate draci," și tu ești aruncat afară. În Numele lui Isus Cristos, păărăsește această adunare!

²²⁴ Fiecare din voi acum care acceptați vindecarea voastră, ridicați-vă în picioare. Fiecare care acceptați vindecarea, ridicați-vă în picioare. Ridicați-vă mâinile și dați-I slavă!

“Eu acum accept vindecarea mea,” spuneți asta lui Dumnezeu. Acum eu accept vindecarea mea. [Adunarea zice, “Acum eu accept vindecarea mea.”—Ed.] Tu ești același ieri, azi, și în veci, Cristos. [“Tu ești același ieri, azi, și în veci, Cristos.”] Eu acum Te cred, [“Eu acum Te cred.”] Ajută Tu necredinței mele.” [“Ajută Tu necredinței mele.”] Amin. [“Amin.”]

Eu Îl voi lăuda, eu Îl voi lăuda,
Laudă Mielul ucis pentru păcătoși;
Dați-I slavă, voi toți oamenii,
Căci Sângele Lui a spălat orice pată.

²²⁵ Nu-L iubiți voi? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Să-L lăudăm atunci. Fiecare, cu mâinile voastre sus, dați-I laudă, în timp ce fratele vine aici să ne elibereze.

Hrană Spirituală La Vreme Potrivită, Vol. 6 No. 1
(*Spiritual Food In Due Season*, Vol. 8 No. 7R)

Acest Mesaj prin Fratele William Marrion Branham, original dat în Engleză Duminică seara la 18 Iulie, 1965, la Tabernacolul Branham în Jeffersonville, Indiana, U.S.A., a fost luat de pe o bandă de înregistrare magnetică și tipărit neprescurtat în Engleză. Această traducere Românească a fost publicată în 1996 de către:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org